

Konvolutten, før han kommer til Stede ved Valget, hvilket jeg antager tit vil blive Tilfældet, idet jeg forudsætter, at Konvolutterne ville blive udleverede hjemme gennem Kommunen, saa er der aabnet al Mulighed for, at Vælgeren kan komme under et Tryk hjemme i sin Kommune. De, der pleje at udøve et Tryk, ville vistnok benytte Lejligheden til at faa Indflydelse paa, hvilken Stemmeseddel han lægger i sin Konvolut. Jeg tror derfor, man maa holde paa, at Vælgeren ikke behøver at være forsynet med Stemmeseddel eller i alt Fald ikke behøver at lægge sin Stemmeseddel i Konvolut, før han er paa Valgstedet, er anerkendt som Vælger og nærmer sig det Sted, hvor Stemmesedlen skal afgives. Naa, jeg antager, at naar man bliver enig om Princippet, kommer man vel over disse Vanskeligheder og finder en Form, som paa den ene Side er let at praktisere og paa den anden Side er tilstrækkelig betryggende med Hensyn til Vælgerens absolutte Frihed. Naar der er Tale om en forsvarlig Maade at gøre det paa, vil jeg der ikke undlade at nævne Stemmemaskinen. Jeg har med Interesse set paa den baade i Fjor og i Aar. Den er jo bleven fremstillet her i Lokalerne. Og jeg kan ikke sige andet, end at i den Form, hvori den nu fremtræder i Aar, forekommer den mig at være Idealet temmelig nær. I alt Fald en Del af de ærede Medlemmer har jo set paa den og ved, at den nu er indrettet saaledes, at Vælgeren kommer ind i et lukket Rum, hvor der er anbragt Knapper, og han trykker da paa Knappen ud for sin Kandidats Navn. Den eneste Fordring, der stilles til Vælgerens Intelligens, er, at han skal kunne læse det trykte Navn, og det tror jeg alle kunne. Maskinen er saaledes indrettet, at Vælgeren kun kan trykke paa een Knap og kun een Gang, og naar han saa gaar ud, og en anden Vælger passerer ind gennem Tælleapparatet, er Maskinen parat til at modtage en ny Stemme, men ikke flere. Samtidig med, at Stemmen afgives, tælles den op, men Resultatet af Tællingen kan ingen se, for at man ikke deraf kan slutte, hvorledes den paagældende har stemt. Naar Afstemningen er færdig, er det hele forbi, Stemmerne ere optalte, og det hele er i Orden. Jeg tror, at naar man træffer en hensigtsmæssig Ordning, naar der staar Vagt, hvor Vælgeren gaar ind, og man sørger for, at Vælgerne kunne passere rask hen til Maskinen, vil man derved paa den sikreste og hurtigste Maade komme til et Resultat. Der vil naturligvis være nogen

Udgift forbundet med disse Maskiner, der maa et Par Stykker til i hver Valgkreds, og det ville koste et Par hundrede Kr., men der vil jo ikke være noget i Vejen for, at Staten giver Opfinderen en passende Belønning og selv paatager sig Anskaffelsen af disse Maskiner. Det er derfor ikke nogen uoverkommelig Udgift. Man maa naturligvis i Forvejen fra sagkyndig Side sikre sig, at Maskinen virker absolut paalidelig, men det antager jeg nu, at den gør, og det siges ogsaa, at der i den Henseende foreligger Udtalelser fra kompetente Mænd. Jeg henstiller dette til Overvejelse, idet jeg tror, at man efter de Forbedringer, der nu ere foretagne paa Maskinen, ved dens Hjælp lettest vil komme over de Vanskeligheder, der ellers ville opstaa.

De andre foreslaaede Ændringer skal jeg ikke opholde mig længere ved. Jeg er i den Henseende enig med den sidste ærede Taler. Jeg tror ogsaa, det er heldigt, at Stillernes Antal begrænses. Da jeg første Gang blev valgt til Folketinget, havde jeg tre Stillere, to fra Byen og een fra Landet, og den Mand, jeg afløste, plejede at nøjes med to, een fra Byen og een fra Landet, og det gik lige saa godt som nu. Inden jeg blev færdig som Folketingsmand, var jeg oppe paa 100 Stillere. Selv om den vedkommende Kandidat ikke bryder sig om at have saa mange Stillere, kan han dog ikke godt sige nej, naar en Vælger kommer og siger: Maa jeg være din Stiller? saa tager man og skriver Navnet op, skønt det er i høj Grad meningsløst og i høj Grad tidsspildende at staa og læse alle disse Stilleres Navne op paa Valgdagen. Egentlig skulde efter Valgloven Stillerne præsenteres, men det sker paa den Maade, at deres Navne nævnes. Jeg har hørt fortælle, at man i en jydsk Valgkreds har haft den Skik, at alle Stillerne virkelig bleve præsenterede, idet de gik op over Tribunen og viste sig for Publikum, og undertiden sagde de ogsaa noget, om ikke andet, saa dette: Jeg anbefaler ogsaa Kandidaten, og saa gik de ned. Men en saadan Præsentation efter Valgloven er umulig, naar Stillernes Antal løber op i Hundreder, saa maa man nøjes med at læse Navnene op og forhøre sig om, hvorvidt Stillerne ere til Stede eller ej. Ere de ikke til Stede, stryger man dem, og saa ere de ikke Stillere. Jeg tror egentlig, at 10 er for lavt et Tal, men 50 behøver man heller ikke, selv om man vil kræve een for hvert Sogn, thi saa mange Sogne have vi ikke i nogen Valgkreds. — Der er dernæst Spørgsmaalet om Bibeholdelsen af Kaaring